

○ ‘In control’ zijn

Ik hoor steeds vaker dat bedrijven ‘in control’ moeten zijn. Even een definitie: ‘in control’ zijn, betekent dat je activiteiten beheerst (dat je weet wat er gaande is en bijstuurt als dat nodig is) en dat je je verantwoordelijk en aansprakelijk acht voor eventuele misstanden.

Nu denk ik dat organisaties niet ‘in control’ kunnen zijn, alleen mensen kunnen dat. Ik heb het gevoel dat er heel erg complex gedaan wordt over het ‘in control’ zijn, maar ik blijf toch het idee houden dat het heel erg simpel is.

Denk aan de laatste activiteit die u deed voor de sportvereniging of bij u thuis. Was u ‘in control’? Had u het gevoel dat u het in de hand hield? Dat u wist wat er zich afspeelde? Vond u dat u verantwoordelijk was en dat men u daarop aan zou mogen spreken? Zo ja: dan was u ‘in control’ en zo werkt dat ook met werk.

○ Management by fear

Kennelijk bestaan er allerlei management-stijlen. Voorbeelden zijn: (1) management by objectives: je benoemt de doelen van een organisatie en kijkt of men voldoende aan het bereiken van die doelen werkt; (2) management by exception: je benoemt de normen en stuurt bij op basis van de afwijkingen daarvan en (3) management by walking around: je loopt rond in de organisatie, kijkt wat er speelt en wendt je invloed aan ter verbetering.

Nu dacht ik zelf een nieuwe stijl ontdekt te hebben. Niet bij mezelf, maar bij iemand van wie ik vroeger leiding kreeg. Deze stijl noemde ik trots management by fear: jij doet wat ik zeg of ik maak jou bang. Maar op internet zag ik dat ik lang niet de enige was die deze stijl had ontdekt.

Hoe vaak maakt u de ander bang om uw zin te krijgen?

○ Kunt u loslaten?

Ik hoor het vaak om me heen: je moet kennelijk kunnen loslaten.

Maar wat is dat eigenlijk? Is het het onverschillig achter ons laten wat er gebeurd is? Het vergeten dat we dingen hebben meegemaakt? Het achteloos negeren van zaken waar we ons voor schamen, waar we boos over zijn of verdrietig? Ik denk het niet. Net doen of iets er niet is of niet is geweest, lijkt me niet de oplossing.

Loslaten is volgens mij wel een goede tip in de volgende betekenis: in staat zijn het verleden of het heden onder ogen te komen zonder het te be- of veroordelen en op basis daarvan een negatieve emotie te voelen. Gewoon alleen maar kijken dus.

ZIN IN MEER?

Neem voor meer zin en/of onzin contact met mij op. Ik beloof alvast dat het zinvol zal zijn.

CONTACT

klik: mail@janwillemjansen.com
klik: www.janwillemjansen.com
bel: +31 6 51 81 83 37

JAN WILLEM
JANSEN

